

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Annonis Archiepiscopi Coloniensis: Ex ea quæ syncerissimè, tribus libris apud V. P. Lauren. Surium conscripta habetur. Migravit ex humanis anno Domini 1075 Sedis suæ anno 21. In virum hunc ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

Christo precabatur. Postremò sonora voce, Domine, inquit, IESUS Christe misericordissime Deus, qui me in ara Crucis preciosissimo sanguine & acerbissima morte redemisti, misere mei: Ecce in manus tuas commendo spiritum meum. Hæc dicens emisit spiritum. His ego Theodoricus Pauli de Gorcum quia interfui, & prædicti Henrici confessionem quater audivi; sacramenta administraui: vulnera eius ac membra tractavi: tractandaque alijs obtulij: ipsum præterea inter brachia mea morientem tenui: non potui tam glorioso miraculo testimonium non præstare, & hæc ad Dei gloriam scribere.

Tandem moritur Sacramenti munus.

En quàm fide dignus qui hæc scripsit.

VITA S. ANNONIS ARCHIEPIS-

copi Colonienfis: Ex ea qua sincerissimè, tribus libris apud V. P. Laurent. Surium conscripta habetur. Migravit ex humanis anno Domini 1075 Sedis suæ anno 21. In virum hunc sanctissimum ecclesiastica libertatis vindicem & propugnatorem, olim declamarunt schismatici: obstrepuntque nunc hæretici Magdeburgenses Centuriatores: Sed eorum calumnie à Mariano scoto, & Lamberto, & hisce actis fidelissimis refutantur.

Vide C. Baron. in Not. ad Martyr. Roman.

A NNO, generis & patriæ suæ decus, fide-ribus ipsis meritis altior, ex Alemannorum populis duxit originem. Pater eius Valterius, mater Eugela: ambo studio religionis insignes, ex ingenuis ingenui, nobilitate animorum magis quàm corporum conspicui.

4. Decem. Patriæ & parætes eius.

Horum

Horum in filios & filias fusa fecunditas, cum
 inclytam satis posteritatis suae produxerit
 familiam, cum filium hunc Annonem moribus
 genio, formaque ceteris praestantiorē edidit
 qui oculis cunctorum graciosus, ipsum
 matris parentem summo gaudio cumulabat. No-
 tūde pater, licet pietate in Deum praestans
 retur filium tamen generosa admodum in-
 le prae dicitur, per militaria exercitia mun-
 nutrire, & ad summos quosque honores
 here decreuit. Itaque pius puer militari-
 parente studijs adhibitus, dum crebras inedi-
 alboris, æstus, ac vigiliarum patitur asper-
 tes, fortitudinem moralium disciplinarum
 didicit nobilissimam: quæ futuræ constructio-
 ni antè omnia in eo necessaria videbatur. In-
 terea eius auunculus Babinbergensis ecclesie
 canonicus, patriam, propinquos, & notos in-
 uisens, ubi conscius esse cepit paterni erga An-
 nonem consilij, ægrè ferens tam ægregie in-
 lis infantiam mundanis consecrari negotijs
 explorata prius pueri voluntate, clandestinè
 eī persuasit fugam: hortans ut abiectis im-
 dimentis domesticis, excellentes ingenij
 vires in spem & gloriam totius generis sui,
 modò temporalibus, sed & æternis in celo
 modis & dignitatibus amplificaret. Quid pla-
 ra? Puer monitis hinc stimulatus redeuntē
 benbergum auunculo clam se socium adu-
 xit: & animum in Babinbergensium schola (quæ
 tunc temporis disciplinæ, religionis actibus
 feruore florebat) ad literarum disciplinas ap-
 pulit. Vbi per incrementa temporum multa
 cos in humanarum diuinarumque rerum cogi-
 tatione

*Anno puer
 militari-
 studijs adhi-
 betur.*

*Auunculus
 eum persua-
 det ei ut fiat
 clericum.*

*Mixtè profi-
 cit in litte-
 ris.*

gnitione faciens processus, ingenium pariter & mores egregiè nobilitavit.

Itaque suis ipse profectibus magisterij honore decoratus, cum indies probitatis suæ & virtutum ramos per ora multorum longè lateque extenderet, Henricus tertius Romanorū Augustus eum in palatium assumpsit: ubi breuiprimum gratiæ & familiaritatis locum obtinuit. Erat enim vel eo solùm nomine Imperatori gratissimus, quòd iusti ac recti admodum tenax in omnibus causis, pro suo tum statu, non adalando, vt cæteri, sed magna cum libertate obloquendo, iustitiæ patrocinaretur. Denique exactis in palatio haud multis annis, magna Imperatoris, magna omnium, qui eum nouerāt, expectatione, adeptus est Agrippina, quæ & Colonia, nobilem sedē: Hermano nominis huius præfule secundo, paucos antè dies ex hac luce subtrahit. Quem gradū Ecclesiæ, anno Dominicæ incarnationis 1055, adeptus, haud sanè imparem se acceptæ dignitati deinceps gessit: prorsus vt sicut editioris loci insignibus, ita cunctis virtutum generibus inter ceteros regni principes conspicuus incederet. Pernoctabat plerunq̃ue in orationibus, & per ecclesias paucis ac certis comitibus, interdum vno tantùm puero contentus, discurrens nudis pedibus, nonnunquam etiam cilicio ad tærnè indutus, flens procedebat. Et diem quidem in publicis & priuatis negocijs, noctem verò totam in Dei opere expendebat. Nam tunc peccata confessione & lachrymis expiare, & inferioris personæ manibus flagellis cędi, tantus pontifex non erubuit. Perlustrabat verò

*Ab Henrico
3. Imperato-
re in palatium
assumptus.*

*Fit Coloniæ.
sive episcopi
anno Domini
1055.*

*Studia exi-
mia pietatis
eius.*

*est dum in
soncionibus.*

*Gratia la-
chrymarum.*

*Summa ill.
benignitas
in pauperes
& egregia
humilitas.*

Matth. 19.

omnem episcopatus sui parochiam homines
que fidei, ac totius penè religionis ignaros, so-
lo autem nomine Christianos, assiduis prædi-
cationibus ad Catholicæ pietatis cultum in-
formabat: habens hoc insigne meritum
suorum indicium, quòd quoties prædicatus
in publicum processisset, subito multis la-
chrymis immadesceret: quòd factum est ut no-
mo vel saxei cordis, Annonem in ecclesi-
loquentem audiens, se à lachrymis tempera-
ret.

Pauperum, peregrinorum, & infirmorum præ-
ma illi & perpes erat sollicitudo. Illucescenti
enim primo surgētis diei crepusculo, cum tur-
ba egenorum, velut apum examen vndecumque
conuolare, sufficientia alimenta hora statim
percepturi: ipse miserimos quosque numero
viginti quatuor seorsum congregabat; ante
quorum pedes humillimè procumbēs, eos lau-
uit ac terfit; osculum oris & cordis impre-
manibus singulorum aquam infudit: simulque
cum cibo & potu unicuique etiam nummum
porrexit. Iam verò imminente hora & neces-
sitate, ubi & ipse confedit ad mensam: more so-
lito, quotquot superuenerant, introduceban-
tur antè eum ad cōuescendum peregrini. Tum
ex singulis, quæ mensæ erant imposita, partem
propè decimam colligens, pro reficiendis hæc
& illac per urbem ægrotis, in locum vnum se-
parauit. Postremò mensa submota, surrexit, ve-
rè pater orphanorum, verè iudex viduarum, &
tanquam diceret: Sinite paruulos venire ad
me, talium est regnum cælorum, acclinans se,
manu propria cibauit pupillos: refecit orpha-
nos.

nos; aluit filios pauperum: delicatioribus escis ex mensa per seipsum in hoc referuatis. Cùm autè ergà cūctos inopes mirè esset misericors, tum pauperulas & earum infantulos speciali quadam miseratione fouebat. Non rarò pueros exesos & seminudos, quos nec oculis dignos quis arbitraretur, ipse cū lachrymis amplectens materna vice exosculabatur. Cæterū hisce quotidianis benignè faciendi studijs minimè contentus, xenodochium insuper Coloniae construxit: tutissimum languidis, debilibus, & omni solatio destitutis refugium: quod sufficientibus ad eorum subsidia stipendijs ditauit.

*Xenodochiū
Coloniae
condit.*

At verò cum laxatis disciplinarum habenis per omnes diocesis suæ congregationes Clerum partim pro vitæ necessitatib⁹, partim pro mundi cupiditatibus extra vagari doleret, ilicò huic quoque malo medicam manum adhibuit: nullisq; sumptib. pepercit, vt Christo semel consecratos solis cælestibus deseruire faceret. Atq; vt diuinarum rerū cultum quā maximè amplificaret, quinque monasteriorum structuras ab ipsis fundamentorum inceptijs ad culmen perduxit. In ijs primum locū obtinet, quod dicitur, ad Gradus, Virgini Matri sacrū: quod omni decore & elegantia distinctum consecrauit: prædijsq; ad sustentationem triginta Canonicorum copiosè ditauit. Deindè S. Georgij ecclesiam * extra vrbs murum construxit, annuisq; redditibus locupletauit. Post hæc cū animo die nocteq; volueret, vt præclarius adhuc quoddam Deo domicilium extrueret, manè quodam in beat Petri

*Construxit
quinq; mo-
nasteria.*

*Monasteriū
ad Gradus
Mariae, ho-
die Canoni-
corum eccle-
gium.
* Hodie in-
tra murum
est.*

*Monetur à
quod à ignoto
sene vt mo-
nasterium in
Sigeberg cō-
struat.*

*Excommu-
nicat Comitē
Palatinum
Henricum.*

*Construit
Abbatiam
Sigebergen-
sem.*

*Ex Italia
adducit mo-
nachos in Si-
geberg.*

residens; à superueniente quodam sene est ad-
monitus, vt monasterium in monte, qui à pro-
terfluente fluuio Sigeberg cognominatur, in
quiei suæ locum conderet.

Per id tempus Palatinus Comes Henricus,
vir secularis potentia & gloria, diuicia & opibus,
rapinis, & incendijs vastabat; montemque
Sigebergenfis præsidio fretus, episcopi copiam
contemnebat. Vndè antistes hominem anti-
thematis sententia feriens, tandem ad satisfac-
tionem Coloniam pertraxit. Qui iusto ad-
missi sceleris dolore percussus, supplexq; bea-
to Antistiti factus, pro accepto communi-
& indulgentia beneficio, B. Petro montem Si-
gebergensem dono contradidit. Quæ res acce-
ptis in primis beato Pontifici stimulos addidit,
diu desideratum omni alacritate perficeret ne-
gocium. Accedebat cæleste quoddam præsa-
gium signi Crucis in monte illo per noctem
visi: quod multo magis virum sanctum impulit,
vt sine mora opus inchoaret. Itaque diuersis vi-
latus artificibus eò se contulit, templumque ad
culmen breui temporis spatio perductum anno
1066. nomini S. Michaelis Archægeli in ho-
norem omnium cælestium Virtutum, sub pa-
trocinio gloriosi Ducis Mauricij sociorumque
eius cōsecrauit: p̄claris priuilegijs ei attribui-
tis. Interea contigit virum beatissimū Reipub-
licæ causa Romam proficisci. Vbi cum nonnullas
regiones peragraret, Principes eius regni,
nè à Rege deficerent, suis exhortationibus
cōfortaturus, fortè ad monasterium quoddam,
cui Fructuaria nomen est, diuertit. Quo
in loco admiratus & ordinē disciplinæ, & mo-
rum

nam honestatem, duodecim ex eis in opere Dei probatissimos secū rediēs abduxit monachos, & eos ad tradendum Gallijs eiusdem disciplinae formulam in Sigeberg constituit.

Porro Rege grauissimis saepenumero dissidens inimicitijs, quod ea, quae in regno praeter iustitiae rationem gerebantur, vehementer detestaretur, & acerrimè impugnet, multis saepenumero oneratus contumelijs eijciebatur.

At ille in precibus Sigebergensium posita saepe fiducia, ad Regem pergebat intrepidus, tanta morum grauitate & prudentia ornatus, vt Rex qui paulò antè necem, vltimumque, si copia fieret, exterminium Annoni & omnibus, quae eius essent, minabatur, eo conspecto, reuenter assurgeret & pacis osculum summa cū dilectione porrigeret. Inerat autem viro sancto tanta monastici ordinis veneratio, vt duas adhuc monachorum congregationes superioribus adderet; vnam in VVestphalorum regione, loco qui Grafcaf dicitur; alteram in Turingorum & Sclauorum confinio; qui locus Saleuel appellatur: quarum prior Alexadro martyri, sequens Apostolorum principi consecrata fuit.

Quanta à Rege perpeffim.

Efficacia precum monachorum.

Alia duo extruit monasteria.

Omnia sua pauperibus largitur.

Miraculis floruit.

Cum autem diuitijs & gloria cunctos in regno praecederet, tanto tamen benefaciendi pauperibus studio tenebatur, vt saepe nec nummū nec nummi precium sub sui juris custodia haberet. Exstat eius innumerabiles pro Ecclesia sudores; & praecleara sanè miracula, quae per eū Deus praestitit, plurima; quorum singula quia longum nimis foret referre, illis praetermissis, tantum prosequemur grauissimas illas tēpestates,

tes, quibus in vita iactatus, constanter semper iustitiæ & ecclesiasticæ libertatis patrocinium retinuit. Et primò quidem postquam Sigeburgensis mons ditioni S. Petri, beneficio Palatini Comitis, ut diximus, celsisset, idem magnæ tyrannidis vir, quasi iopito pèruerstratis igne, Gorziam venit: ubi deposito pompæ secularis cingulo, monasticæ paupertatis habitum sumpsit. Sed paulò post, cælestium disciplinarum planè pertæsus, amplexus conjugales resque familiares, per tās perque nefas, votifragus repetijt. Indè exosos habens omnes Dei seruos, bella mouit: seditiones concitauit: & ad suæ perditionis cumulum, ad extinguendum nomē celeberrimi tunc Pontificis Annonis Agrippinensem urbem, post rapinas & incendia, post cædes & detruncationes plurimorum, hostiliter aggressus est. Interim sacer Pontifex intrinsecus cilicio tectus, minori pro se, maxima verò pro cōmissio sibi grege solitudine æstuans, solis ieiunijs & precibus contrà perfidum certamen suscepit. Iamque futurus quasi præsens timebatur hostis: cum eccè beato Annone cum sacerdotibus & populo in preces incumbente, & versiculum illum Psalmi 34. Veniat illi laqueus quem ignorat, semel iterumque repetente, paucis post diebus, Comes, inaudito seculis furore, vxorē suam (cuius mortifera dulcedine captus suauē Christi iugum excusserat) proprijs manibus interficit. Nam præfectis militum, aciem foris ad futuram, quæ sperabatur, cum episcopo congressionem instruentibus, ipse in cubiculo iuxta suæ cupidinis sociam residens, irascente Domino, nec diu.

Comes Palatinus si monachus.

Deserit monasterium, & vultas ditionem S. Annonis.

Vide quibus armis S. Anno ei resistat.

Palatinus suam vxorē interficit.

diutius calamitates innocentiū sustinente, in
 amentiam versus est: ac mox dependentem ar-
 ripiens bipennem, dilectæ coniugis Adelhei-
 dis caput feriens amputauit: cursuque fores e-
 gressus, plausu manuum & cachinno, quid e-
 gisset, infansientis, vt erat, more exposuit. Ex-
 horruit ad tam triste piaculum omnis ætas:
 cunctisque ad propria recedentibus, ipse prin-
 ceptus & auctor seditionis captus, vinculisque
 a suis constrictus, quamdiū superuixit furio-
 sus & impos sui mansit, propriisque calami-
 tibus contentus, in alienam cladem ampli-
 us grassandi, nec copiam nec voluntatem
 habuit. Pace igitur patriæ restituta, sacer Anti-
 stes cū in alijs pietatis officijs, tū in perquiren-
 dis & honorandis Sanctorū Reliquijs assiduus e-
 rat. Ab Agaunen sib^o corpus S. Innocētij Marty-
 ris Thebæi, vna cum capite S. Vitalis impetra-
 uit: ac in Sigebergense Cœnobium intulit. Bra-
 chium S. Cælarij Martyris, q̄ Roma detulerat, in
 Ecclesia S. Iacobi, quam a fundamentis cōstru-
 xerat, deposuit. S. Agilolfi corpus Malmūdaria
 Coloniam in Mariæ ad Gradus transtulit.

*Mente ca-
pitur.*

*Vide iudiciū
Dei & si-
mo.*

Porrò pius Dominus, qui quos amat ar-
 guit, & castigat, hunc quoque dilectum sibi fa-
 mulum, alijs ijsque grauioribus incommo-
 dis exercuit: vt scilicet ab omni scoria terre-
 conuersationis, camino trāstoria tribulatio-
 nis excoctus, tanquā aurum purissimum in ce-
 leste regnum transferretur.

Apocal. 2.

Primum moto Saxonico bello, tēpestas gra-
 uissimæ persecutionis fratrem eius VVesse-
 lum Magdeburgensem Archiepiscopum, &
 consobrinum eius Baconem Halbersteden-

sem Antistitem inuoluit. Cōtra quos, cūm Re-
gi totius Saxonice gentis excidium spiranti o-
pem satis alacriter ferre recusaret. naturæ pro-
fectò legibus inhibitus, inuisus ei & suspectus
redditus, periurij ac perfidię in simulatur. Hinc
eum inter & Regem discordijs quotidie incre-
menta accipientibus, ciues quoque Colonien-
ses, quibus paulò antè vnice charus acceptusq;
fuerat, ad necem ei inferendam (prò dolor) in-
licitantur. Nec mora: Populus cœstro furoris
cōcitarus, quadam vice, telis armisq; quecunq;
fors obtulerat instructus, ad aulam ruūt Arch-
iepiscopi; & in eum cum Monasteriensi antisti-
te fortè cęnantem furoris sui tela cōtorquent:
saxa iaciunt: nonnullos ex assistentibus inter-
munt: ceteros plagis & vulneribus confectos
in fugam vertunt. Deniq; Archiepiscopum ex
eorum manibus vix fuga elapsum & in æde sa-
cra D. Petri se occultantem arctissimè obsidens
ferrum ei flammamq; & atrocissima quæque
minitantes. Sed vir diuinus per posticum quæ-
dam noctu egressus, furibundas eorum minas
eludit: Nulsiamq; veniens, populorum ani-
mos tam insigni accepta calamitate ad iustum
adèd dolorem prouocauit, vt mox per quatuor
vel quinque milliaria ad arma conclamarent,
multaq; hominum millia dicto citius in v-
num conglobata episcopum ad ciuitatem quæ-
tocius recuperandam vi impellerent. Quò fa-
ctum est, vt quarto dein à fuga sua die, magno
vallatus agmine ad urbem accederet, eamque
populo iam supplice factò, recuperaret. Cum-
que toto triduo vir humanissimus & iniuria-
rum omnium oblitus, aliquod satisfactio-
nis

*Ciues Colo-
nienses mortē
ei machinan-
tur.*

*Fuga euadit
mortem &
Nulsiam ve-
nit.*

*Redit Colo-
ni-m.*

genus
qui lo-
præd
clam
incur
parti
con
tanti
sæ vi
Po
inim
ni su
lo oc
soler
cogi
qui e
to Ba
pice
clum
sede
tus t
com
ire i
nun
figm
zm
lega
dicæ
fac
exti
tor
tion
ret,
uoc

genus

genus à rebellibus expectaret, neque tamen quisquam omninò compareret, milites eius præda inescati, in scio planè antistite & vindictam omnem detestante, arma rapiunt; domos incurfant; possessiones diripiunt; occurrentes partim sternunt, partim captos in vincula conijciunt; & prorsus multo ferocius, quam tanti pontificis existimationi competeret, iustæ vitionis negocium exequentur.

Post hæc novæ rursus ab ipso Imperatore inimicitæ excitatæ, graviora ei minabantur: ni sua prudentia & vitæ meritis nascenti malo occurrisset. Cum enim Imperator celebrata solennitate Paschali in Babinberg, Ratilponâ cogitaret, mox fictæ legationis adsunt nuncij, qui calumniabantur* Gulielmum cognomento Bastardum Anglorum Regem ab Archiepiscopo Coloniensi vana pollicitatione illethum, cum maguo exercitu aduentare; regni sedem Aquisgrani occupare paratum. Territus tam atroci nuncio Rex, spirans irarum & comminationis in Archiepiscopum, Coloniã ire instituit: sed Anno missis in occursum eius nuncius mandavit falsam omninò & scenicis figmentis similem esse fabulam, quam in eum æmuli sui composuissent. Impetrata dein per legatos coram veniendi copia, intetatum proditæ reipublicæ crimen in villa Andernaco sacramento purgavit. Verumenimuerò non extincto sed cohibito tantum furore, Imperator Coloniã processit; sperans fore ut seditione concitata eum rursus ciuitate exturbaret, vel propter oppressos per calumniam innocentes, saltem reum Miestatis faceret. Sed

T c s ille

*Sunt qui calumniantur
summa Episcopi voluit
da e hæc facta est, sed
falsum planè est: quemadmodum latinus scribit
Lambertus Schafnaburgensis.*

** Gulielmus.
Falso accusatur opud Imperatorē
S. Anno.*

*Purgat se per legatos
S. Anno.*

Imperator Coloniã venit, ut quoquo modo Annonem exturbet.

ille omnes accusationum strophas responsi veritate ac sententiarum gravitate, tãquam arnearum telas dirupit. Postquam verò Rex innocentia eius ac vitæ integritate, cõsilijs quoque omnia septa vidit, nec vllum patere calumnia locum, ad aliud se vertit genus iniuriarũ. Exegit ab eo, non precibus quidẽ (vt oportuit) sed imperiosa quadam auctoritate, vt Coloniensibus admiffa in se temeritatis veniã daret, excommunicatosq̃ Ecclesiæ reconciliaret: præterea vt ad firmamentum conservandũ erga se in perpetuũ fidei, sex sibi ex militibus suis obsides daret. Vtrumq̃ ille cum magna constantia negavit; obsides quidem, quod nullus Regum priorum tale quid ab aliquo prædecessore suo postulasset: excommunicatorũ autem reconciliãtionem; quod sine digna satisfactione excommunicatos in Ecclesiam recipi, leges Ecclesiasticæ vetarent. Imminẽbat ille vehementer, minis terribilibus episcopi constantiam infringere tentans: sed Aneistes eximus Ecclesiasticæ libertatis vindex, fixus in proposito vitam sibi eripi posse, iniusticiam verò non posse respondebat.

Feliciter & vita decedit 6. Anno.

Fide quanta veneratione Colonienses

Ceterum vir beatus cæcorum illuminatione, prophetiæ spiritu, alijsq̃ miraculorum signis admodum clarus, tandem pluribus alijs grauissimis tribulationibus velut in camino ad purum excoctus, anno Saluatoris 1075. episcopatus sui 21. pridie Nonas Decembris, e vita præfenti ad immortalẽ gloriam foeliciter migravit: cuius venerandum corpus non tam funus quam cæleste munus Colonia in processionem filiorumq̃ suorum sanctificatione diebus

diebus sex solenniter circumduxit, & septimo tandem die cum ingenti comitatu tam honorificè quam luctuosè ad montem Sigebergensem ex Antistiteis ipsius voluntate transmisit; ubi & eximijs vt prius passim in vita floruit miraculis: hoc insigni decoratus Epitaphio.

*Patribus egregijs ornata Colonia multis:
Ecclesie speculum misit ad hunc tumulum.
Emicuit mundo noua lux Annone secundo:
Qui per cuncta suo par erat officio.
Mensibus hoc denis, annis actòq, vicenis:
Quarta Decembris cum lux tulit è medio.*

VITA S. SABAE ABBATIS: EX EA que est per Cyrillum monachū, aequè sanctitate clarum: Obijt anno Domini quingentesimo trigesimo primo, Aetatis suae nonagesimo secundo Iustiniani Imp. 5. Ioannis verò Pap. 1.

SABAS magnus planè vir & ineffabili Dei amore incelsus, è Cappadocia in vico Mutalasca oriundus, parentes habuit Ioannē & Sophiam, ambos genere & pietate claros. Natus autem decimo septimo consulatu Theodosij, cum quintum ætatis ageret annū, parentibus, eius Alexandriam necessario cōmigrantibus, ipse diuina prouidentia Hermiæ auunculo relictus fuit: cuius vxor mulier impudēs & morosa, cum frequentes adolescenti molestias excitaret, auunculo relicto ad patrum suum Gregorium confugit: qui eum omniquidem humanitatis officio excepit, tractauitque benignè; sed orta mox inter patrum & auun-

defuncti corpus prosecuti sunt.

Transfertur ad montem Sigebergensem.

Epitaphium eius.

Vide Tom. 7. C. Baron. ubi quedam emēdat que in Notat. Martyr. Rom. dixit. 5. Decem. Patria & parentes eius.

Affligitur ab vxore auunculi sui ad huc puerq